

Feladom… ja, mégsem

2016 április 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az egészségügy fekete ruhás pre-Puklija fantasztikus rekordot állított fel.
Szombat reggel kilenckor még blogbejegyzésében tájékoztatta a nyilvánosságot arról, feladja a kezdetben az egészségügyért jobbá tételéért indított, mára inkább politikai és ellenzéki törekvéseket megjelenít? mozgalmát, mert elfáradt; majd alig nyolc és fél óra múlva a Népszabadság online kiadásának adott interjúban egyértelm?vé tette, ha az ápolók és orvosok április 15-én csatlakoznak a Pukli-féle második elégedetlenségi akcióhoz, akkor mégis folytatja a kormánybuktatásért tett er?feszítéseit.

Azaz, ha a népszabi szerkeszt?jének munkáját nem számítjuk, akkor is elmondhatjuk azt, hogy **kilenc óra sem telt aközött, hogy a tavalyi év legnépszer?bb civilje feladja a kormány elleni küzdelmét, illetve, hogy újrakezdje** és egyúttal egy újabb felhívást tegyen közzé.

Reggel azért volt fáradt, mert nincs mellette elég ember, mert az egészségügyi szakszervezetek nem fognak össze a kormány ellen. És mert egyáltalán **nincs olyan elszánt kormányváltó hangulat az egészségügyi dolgozók körében, mint a pedagógusoknál.** (Szerény meglátásunk szerint ezt azért van így, mert az el?bbi saját tapasztalat, az utóbbi pedig Pukli beszámolója) A sajátosan megfogalmazott írásában el?ször hosszasan festi le azt, hogy milyen h?siesen küszködnek nap, mint nap, ?k az ápolók. Hogy milyen mérték? jó szándékkal vannak a betegek irányába. Hogy még azt is megkérdezik a beteg gyerekt?l, hogy teában, vagy szörpben oldják-e fel neki a gyógyszert. Komolyan mondom, elszorul a szív, bepárásodik a szem, gombóc n? a torkunkban. Leginkább, mikor néhány sorral alább kiderül, hogy mindez évekkel ezel?tt történt, s bizony az emlegetett gyermek, ott, a kórházi ágyon halt meg. S ha mindez igaz is lenne (habár jelenleg titok, hogy hol és mit dolgozik az egyébként két évtizeden keresztül ápolóként munkálkodó h?sünk), s itt abbahagyná a poszt írását – biztos vagyok benne, hogy sokan egyetértenének vele abban, hogy nagyobb megbecsülésre és több anyagi és erkölcsi támogatásra van szüksége az egészségügyi dolgozóknak.

De Mária már nem csak ápoló, hanem politikai szerepl? is, éppen ezért nem is áll meg a mindennapi kilátástalan küszködéseikr?l szóló szívfacsaró beszámoló és figyelemfelhívás szintjén; **nem tesz pontot ott, ahol még hiteles és legf?képpen támogatható maradna, hanem bepuklisodik.** Nekikezd a rendszer és a kormány szidalmazásába, ami mindig jó pont még egy Gulyás Marciért is rajongó szocialista nyuggereknél, de mindenki más olyan ijedten ugrik félre, mintha Norbival találkozva a hentesnél. Vagy elalszik, mert amikor a sokadik *egy ügyes mozgalom* alakul át pillanatok alatt együgy? mozgalommá Kunhalmi Ágnessel az els? sorban, az minden, csak nem érdekes.

Legutóbbi, március 15-i beszédére hivatkozik, ahol a Schilling Árpád által megrendezett Pukli-féle tüntetésen – szerinte – **hatvannégyezer ember hallgatta a szavait.** És, ha már nem állt meg itt sem, akkor eljut egészen odáig, hogy az ország vezetése korrupt, így

> *„Szégyelld magad hiteles egészségügyi vezetés, szégyelld magad Ország vezetés, hogy hagyod a Magyar Embereket szenvedni és meghalni.”*

(Egyébként a magyar embereket kisbet?vel írjuk, kérdezze csak meg Puklit – elvégre magyart tanít.)

Drámai kép, drámai szavak. Egy elfáradt ellenzéki vezet? önarcképe, aki feladja, mert a halállal, mint ápoló elbánik ugyan, **de a korrupt egészségügyi szakszervezetek vezet?ivel, és a még korruptabb Orbán-kormánnyal már mozgalmárként nem bír.** Legalábbis most nem. Mert elfáradt. Így feladja, visszavonul…

Aztán a népszabi internetes oldalán hasít az az interjú, amiben meggondolva magát már így fogalmaz:

> *„Azt kérem, hogy az április 15-ére meghirdetett pedagógusdemonstráción az orvosok, az ápolók, az EDDSZ és a MESZK tagjai húzzanak fekete ruhát, és úgy menjenek be az egészségügyi intézményekbe, megmutatva, hogy ez a rendszer nem m?ködik.” Ez az a nap (nyilván nem véletlenül), mikorra Pukli újabb engedetlenségi mozgalmat hirdetett a kormány ellen, mikor a szervez?k szavaival élve már két órára áll le “az egész ország”.*

S mikor e felhívás elhangzik, az újságírón? is jogosan érzi azt, hogy Sándor Mária szögesen ellentétesen fogalmaz, mint a reggeli blogbejegyzésében.

> *„Err?l már nem én döntök. Ha április 15-én befeketedik az ágazat* (értsd: fekete ruhát öltve csatlakoznak az egészségügyi dolgozók a Pukli-féle polgári engedetlenségi akcióhoz – szerz? megjegyzése)*, akkor van miért folytatni, ha nem, nincs.”*

Tehát, **ha elég sokan tünciznek majd két hét múlva, akkor mégsem adja fel.** Akkor folytatja. Mert van remény… De mire is? Esetleg Cser Ágnes egészségügyi szakszervezeti vezet? megbuktatására? Mert azt már jó párszor megpróbálta. Vagy a kormánybuktatásra? Esetleg valamilyen vezet? ellenzéki politikai szerepnek a betöltésére? Meglátjuk!

Szintén rekordnak számít az, hogy az interjú elején Sándor Mária szerint még hatvannégyezren voltak a március 15-i tüntetésen, ám **alig néhány perc múlva, az interjú végére hatvanötezerre kúszik fel ez a szám**. Néhány perc alatt tehát ezerrel növekszik a tünciz?k száma, ami hasonlít a puklista iskolasztrájkra, ahol fél óránként növekedett a résztvev? intézmények száma másnaptól.

De bármennyire is rövidre sikerült Sándor Mária visszavonulása, **arra mindenesetre elégnek bizonyult, hogy néhány ellenzéki politikus megégesse magát.** Els?ként Nagy Bandó András írta meg a nekrológszer? búcsúzását. Tényleg olyan stílusban, mintha Sándor Mária nem visszavonulót fújt volna, hanem tragikus hírtelenséggel elhunyt volna. Imigyen utalt utolsó (!), egy szombati találkozásukra:

> *„Mária elfáradt. Belefáradt, nem, nem hiszem, hogy a munkába, bár kimondhatom: akkor, azon a szombaton úgy éreztük, Mária fáradt. Végigfutott az agyunkban, mi mindenen ment keresztül, mennyi minden fért bele a h?si id?szakba: a demonstrációk, a beszédek, azokra fölkészülés, interjúk, tévék, rádiók, újságok, utazások, álmatlan éjszakák, közmunkás avartakarítás a dermeszt? hidegben, munkahelyi dolgok, és persze az ottani munka, csak úgy, „mellesleg”, ezeken fölül család, a kislánya, az otthoni teend?k, háztartás, bevásárlás, miegymás. Mindezt grátisz, tisztességb?l, becsületb?l, nem magáért, másokért, ismeretlenekért, értünk, egészségesekért és ápolásra szorulókért.”*

Majd, hogy ne maradjunk ellenzéki buzdítás nélkül Nagy Bandó hozzáteszi, persze, a sorok mögött jól olvashatóan az orbáni diktatúra bukásához…

> *„Tömegeknek, az eddigieknél is nagyobb tömegeknek kellene megmozdulni ahhoz, hogy végre valahára történjen valami, és minden a helyére kerüljön.”*

Még kora délután S**zabó Tímea is ráfeküdt a szomorkodó, ugyanakkor a kormányt buktatni akaró hullámra,** amit a feketeruhás n?vér reggeli visszavonulása vert:

> *„Amit Mária adott ennek az országnak, az úgy kell nekünk, mint a friss leveg?, mint a napfény. Sokan vagyunk, akik küzdünk, akik azt akarjuk, hogy egyr?l a kett?re jusson ez az ország – akiknek elege van a hazugságból, a korrupcióból, a méltatlan körülményekb?l, az embertelenségb?l, hogy semmibe veszik azokat, akikért dolgozniuk kellene.”*

Ez nem akadályozta ?t abban, hogy **néhány órával kés?bb ? is lelkesedjen azért, hogy Mária mégis folytatja**!

S végül **Juhász Péter *nempolitikus civil* vetette Facebook oldalára a szomorkás-borongós sajnálkozását,** illetve tiszteletét és köszönetét úgy éjfél táján. Valószín?leg nem volt olyan állapotban, hogy a reaktiválós interjút felfogja, de ha már hozzászólt, rögtön orbándiktatúrázott egyett.

> *„A hatalom arra ösztökél mindenkit, hogy húzza meg magát, ne álljon ki a véleménye mellett, és ne legyen szolidáris másokkal. Mindent megtesznek azért, hogy az önzés és kicsinyesség uralkodjon el az egyénen, hogy ne jöjjön létre egymással szolidáris közösség se szakmákon, se társadalmi csoportokon belül, és végképp ne ezek fellett.”*

(Egyébként a „fellett” helyett a „felett” helyénvalóbb, kérdezze csak meg Puklit – elvégre magyart tanít.)

Még ha a világ legrövidebb ideig tartó visszavonulása is volt ez, **ezekért a szavakért feltétlenül megérte!**

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló